

21494

1494.

Maie ja Mihkli kosjad

ehf

klaas weini.

Nättemäng kolmes waatuses.

Aiejutatud

A. Weizenberg.

Turjewis.

Trükitud A. M. Hermann'i kulu- ja kirjadega.
1895

I. 2738.

Maie ja Mihkli kosjad

ehk klaas weini.

Näitemäng kolmes waatuses.

Kainuse selfidele pühendanud

A. Weizenberg.

St. Peterburis, 30. oktobril 1894.

Jurjewis (Tartus).

Trükitud R. A. Hermann'i kulu ja kirjabega.

1895.

Õigupoolest ilmselt ei ole

inimene, kes

Õigupoolest ilmselt ei ole

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 17 февраля 1895 г.

Õigupoolest ilmselt ei ole

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

22879

(õigupoolest ilmselt ei ole)

Õigupoolest ilmselt ei ole

2001

Õigupoolest:

Õdo Rein.

Kadri, tema naene.

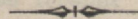
Mai, nende tütar.

Tõnu, Reinu kättimees.

Mäe Jüri.

Mari, tema naene.

Mihkel, nende poeg.

Esimene waatus.

Ado. Reinu elumajas.

Esimene etendus.

Wihkel (ühtsi).

Wihkel (astub kartlikult sisse ja waatab ümberingi). Kas ta peaks toobus-olema? Eht ta on omas kambris? (Bahemale poole, Maie kambri ühe poole waadates.) Aga tema kambriisse ei tohi ma ometi minna, see ei ole sünnis. (Maie laulab omas kambri: „Mu roosile läin'd lahti“ jne.) *)
Sah, tema hää! (Siis deklameerib laulu selle aega mööda järgmisel sõnad:)

Alma ilu meid ei kanna

Üksnes taewa rõõmule

Seli kõla jõua, sõua

Jäädawale õnnele!

*) Saulu sõnad ja wiis waata raamatu lõpul.

Kolmas etendus.

Endised. Kadri. Aga

Kadri. Oi, pois! Siis on küll eht parem mine ise sinu teise ilma, kui sul lust on, jätta aga minu tütar rahule! (Maiele.) Sina tõlmata laps!

Mihkel. Emakene, anna Maiele andeks, tema ei ole mitte süüdi, et mina siia tulin.

Kadri. Mis? Sää! on üks läve kõrval, katku et sa minema saad. (Njab Mihkli wälja, kes weel Maie püüab Jumalaga jätta)

Neljas etendus.

Kadri. Mai.

Kadri (haarab Maieist wihaseft kätt pidi kinni ja ismbas teda edasi). Tule siia, sa üleannetu laps, küll ma tahan sinu armastuse digele teele juhutada!

Mai. Ema!

Kadri. Wait! Kas sina hakkad wastu ajama? Kas mina ei tea paremini, kes sinu armastuse wääriline on, kui sinule peidmeest peaks tarwis olema!

Mai. Ema, anna andeks — — —

Kadri. Wait, ütlen mina! Wõi waban-dama! Kas ma ei tea, mis sõnad sul keele pääl

on! Sina peaksid seda nüüd paremini teadma, seda sinul tarwis on armastada, kui mina sinu ema? (Rein astub sisse ja tuleb otsekohe nende juurde.)

Viies etendus.

Endised. Rein.

Rein. Mis teie saäl káratsete?

Kadri. Waata siin sinu háá tütar, kudas ta nüüd wälja náeb.

Rein. Mis siin on juhtunud?

Kadri. On paljugi juhtunud, ja wõib weel enamgi juhtuda, kui laps meie selja taga oma armastuse asju toimetab.

Rein. Keda ta siis armastab?

Kadri. Keda muud, kui selle alkoholi lastuja poega. Ma tulin just parajasti nende jutu päále, kui Mai tähendas, et ta selle weini-klaasi sinu asemel oleks tühjaks joomud, kui saál kas wõi kihwt oleks sees olnud, — muidugi üksnes Mihkli párast!

Rein. Aga Mai! Mis sinule siis páha on tekkinud, et sina selle poega armastad, kes seda kuradi laket omaš majas sallib?

Mai. Jja, anna andeks! — — —

A d r i. Wait, ütlen mina; laps tahab targem olla kui wanemad, muna targem kui kana.

R e i n. Ma ütlen sinule, Mai, kui sa Mõhkliga läbikäimist maha ei jäta, siis sa ei ole enam minu tütar! (Rein läheb ära.)

A d r i. Tütar, paranda ennast! Minu emalik süda annaks sind küll ennem Muru Marti-dile, kui Mäe Mõhkile!

M a i. Mõlemad tahavad mind ära lüüa. Ma ei wõi talgi Muru Marti armastada, sest ma armastan Mõhklit. Anna andeks ema, ma ei ole ju enam laps.

A d r i. Siis mina wiist olen laps? Et ma ole sinu ema ja sina minu laps. Et me kui si na weel ilmas olid, teadsin ju mina, mis armastus on. (Tõmbab Maie kätt pidi lona juurde, kus pääl piibel on.) — Sää! Võta püha piibli raamat kätte ja palu oma pattude eest, ehk Sumal jaab sinule weel andeks andma. (Läheb ära.)

M a i (langeb lona juures olewa pingi pääle ja nutab. Tõnu astub sisse ja waatab imestades tüdruku pääle.)

Kuues etendus.

M ai, Tõnu.

Tõnu (iseenesele.) Nii wara! Päike weel elnõhommikul, ja pisarad niisutawad ju maapinda! (Maie juurde astub.) Maie, mis sul wiga on?

M a i (waatab järsku ülesse.) Oh, onute, sa ei wõi mind ometi aidata.

Tõnu. Miks ma ei wõi! Ma olen ju mõnedgi pisarad pühkinud, ehk wõin wahest ka sinu põsetesed kuivaks teha. Ütle aga, armas laps, mis sa nutad?

M a i. Minu wanemad wihtawad Mõhklit ja tema wanemaid.

Tõnu. Kas sina ka siis Mõhklit wihtad?

M a i. Ei wihta.

Tõnu. Siis sa teda ehk wiist armastad?

M a i. Jaa!

Tõnu. No, jääb ehk wõib wahest abi leida.

M a i (targab äles ja wõtab onu ümbert kinni.)

Onu! (Siis lasseb ta jälle lahti ja paneb käd onu poole tootn.) Kas wõib abi leida? Kas wõib loota, et mu wanemad teda enam ei wihta? Onute, palu sina ka Sumalat, et Mõhkl minu ja mina tema omaks saaksin.

Tõnu. Ei mitte nii, armas laps. Jumalal on ju muudgi tegemist, kui et ta teie kosja ning pulma asju edendab — ehk küll ilma Jumala teadmata midagi ei sünni. — Aga ma palun Jumalat, et ta minule mõistust kingiks, sinule ja sinu wanematele hääd nõuu anda. (Mein astub sisse.)

Seitsmes etendus.

Endised. Rein.

Rein (Maie poole). Mis ja veel norutad? Mine teistega heina üles võtma, ilm on ilus. Mina jään veel onkli Tõnuga paar sõna kõnelema.

Mai. Ja isa, ma lähen kohe! (Väheb ära.)

Rein. No, wana kälimees, mis uudist?

Tõnu. Uudist toon omalt poolt nii palju, et sinule nõuu tahtsin anda Maie mehele panna.

Rein. Ra uudis küll, aga iga kord 'pole mitte meest käe pärast, kes kõlbulik oleks.

Tõnu. Selles asjas 'pole sinul sugugi tarwis oma nina wähele pista, sest see on ju wäga wananenud pruul, kus wanemad lastele peidmehi ja pruutisid walisivad. Mai on mõistlik ja hääd tüdruk, ta waligu enesele ise peidmees,

ja ta ongi seda ju teinud. Mäe Mähtel on tubli poisj.

Rein. Aga, armas kälimees, mis sa ometi minust mõtled? Kuda wõin mina selle mehe pojale, keda mina pean põlgama, oma tütre abikaasaks andma? Kui lapsed rumalad on ja endid õnnetuse eest ei oska hoida, siis peawad wanemad wälja astuma ja neid selle eest hoidma.

Tõnu. Ja siis küll; aga kui nad seda mõistlikumalt toimetawad, kui ehk wanemad seda wõitsivad teha. Kuule, wana kälimees, ütle ometi, mis sul selle Mäe Jüri wastu on? Kas ta on üks joodik?

Rein. Ei, joodik ta küll ei ole, aga ta on siiski alkoholi edendaja.

Tõnu. Kudas ta seda siis teeb?

Rein. Ta ei taha alkoholist veel sugugi lahti lüüa. Ta joob pidudel terwisejootisiid, kuna ju iga õiglase ristiinimese kohus peaks olema seda põrgu laiet põlgada ja temast hoopis eemale hoida. Minewa aasta lõpul tutsus ta meid oma abikaasa sündimisepäewaks wõõrsile, ja sääl tuliwad ta otsekohi need nõndanimetatud terwisejoogi klaasid ette.

Tõnu. Ja sina wõtsid klaasi wastu?

Rein. Ei! — Kudas mina mõisin seda vastu võtta, see oli ju nõnda kui künste pärast minule, sest ta teab ju väga hästi, et ma seda kuradi lafet põlgan. Sää! juures pöörasin ma talle selja, ja sest saadik on meie vahel ikka üks põnemus olnud.

Tõnu. (seenes). Roh, siin näib küll hää nõuu kallis olevat Teile mõlematele! (Waljusti.) Kas sa siis seda ilmafüüta klaasikest kardad oma näppude wahele võtta?

Rein. Ilmafüüta klaasikene! Ja seda ütled sina nii tõe ja rahuliku näoga? Siis ehk on see ka üks ilmafüüta joogikene, mis säält seest joodakse?

Tõnu. Ka see on ilmafüüta, mis klaasistse walatakse, kuid mitmesugune mõju on temal nende pääle, kes teda klaasist suhu võtawad. Ühte teeb ta kuradi teenriks, ja teisele mõib ta ehk mõnikord üks karastaw jook olla.

Rein. Ikka veel parem! Karastaw jook! Seda arwamist 'poleks ma sinust sugugi oodanud. Sa 'pole ju muidu mitte jooditute sõber ja peaksid aru saama, kui juurt wiletsust ja häda wiin on ilma saatnud. Waen, waesus, riid, tapelus, wargus ja wiimati ka rõõwimine: kõigi

kurjatööde põhjus on wiin. Ja sina tahad teda veel kiidelda ja tema joomist edendada?

Tõnu. Ei, mitte nii, armas kälimees, waid minu arwamine on selles tükis sinuga ühesugune. Wiin on inimese-sugu häwitaja, ja on tema kurjuse- ja wiletsusele kõige rohkem põhjust andnud. Aga wiin 'pole kõige selle paha juures mitte nii palju süüdi, kui inimene ise, kes temaga ei oska ümber käia ja nõnda teda kuradi joogiks mündab. — Et nõder inimene alkoholiga kõige rohkem eksib ja oma elu rikub, siis oleks küll parem, kui teda ilma olemas ei oleks. Aga kudas temast lahti saada, see on jälle teine küsimine.

Rein. See küsimine 'pole sugugi raske, kui inimesed aga mõistlikud tahawad olla. Argu joogu keegi wiina ja alkoholi üle. üldsi, siis on ta ilmaist nii hästi, kui häwitatud.

Tõnu. Ja, see on küll õige, kui inimesed aga mõistlikud oleks. Sää! juures peaksid nad siis ka ilmeksimatab olema; aga inimene on ekslik, ja tema mõistus ei ulata ka ikka nii kaugele, kui ta arwab. Ja mõnikord, kui ta arwab õige mõnusa tüki ära tegewat, eksib ta kõige rohkem.

Rein. Kainuse seltsid ei effi aga mitte, kui nad seda paha jooti ilmast tahavad ära hävitada.

Tõnu. Ka see mõte võib ehk ekslik olla, sest kainuse seltsidel ei või wist küll seda mõju olla, et nad alkoholi ilmast ära häwitawad. Üksnes riigivalitsused võiwad alkoholi edendamist kitsendada, nii et temale wähest ehk weel üksi apteekides oma õigust lubataks, kus ju muidugi rohtude- ja kühwidega nõrkenud inimese sugu püütakse kiinnitada. Ka see ei ole mitte nii hõlbus kui arvatakse, sest hääd kui ka pahad ollused: alkohol, püüsirohi, dinamit jne., mis siin ilmas oma kodumaad on leidnud, ei taha siit mitte nii hõlpsasti lahkuda, ja nii tana, kui see ei sünni võiwad kainuse-seltsid küll kasulikku ning õnnistawat tööd alkoholi prutkimise wastu teha, kui nad saäl juures aga mõistlikud on, ühisust püüawad ja mitte neid ei põlga, kes weel mitte alkoholist hoopis ei taha lahkuda, ja kui nad endid üldiselt üheliigse jaupsimise eest hoiawad.

Rein. See 'pole mitte üheliigne, kui meie oma kaasinimeste käest nõuame, et nad oma taratut elu parandawad.

Tõnu. Teie ei võida aga mitte wiha-waenuga, waid ainult mõistliku nõuu ja hää eeskujuga. Aga kainus 'pole siin kohal mitte pää asi, waid ma tahtsin sinule ka üht teist nõuu anda. Lepi Mäe Jüriga ära ja anna oma tütar tema pojale. Mihkel on tubli pois ja ta ei joo ka jugugi. Ara riku mitte oma lapse õnne, sest teist nii agarat meest on küll wawalt leida.

Rein. See võib küll olla. Minul 'pole jelle nooremehe wastu ka midagi, aga tema isa? Ta ei saaksgi oma pojale seda lubama, sest ta põlgab meid.

Tõnu. Ehk võime ometi nõuu leida teda lepitada, sest ta on hää inimene ja mõistlik ning tubli peremees.

Rein. See on ka tõsi. Ehk teab minu teinepool jelles asjas ka wähest hääd nõuu anda. Säält ta tulebgi.

Kahetas etendus.

Endiser. Kadri.

Rein. Wäga hää, et sina tuled, Kadri. Ma tahtsin sinult hääd nõuu küsida. Kuule, kallike, Tõnu tõendab, et Mäe Mihkel hää ning tubli pois olewat.

K a d r i. Seda ma wõin küll uskuda.

R e i n. Ja et Maieft ja Mihklift wõiks õige sünnis paar saada.

K a d r i. See wõib väga wõimalik olla.

R e i n. Sina näitafid aga Mäe rahwaga nagu weidi winnas olewat.

K a d r i. Mitte mina, waid sina arwafid külli põhjust nendega leidnud olewat. Ja üleüldsi oli see klaas weini süüdi, mis ja Mäe Mari sünnipäewa terwiseks tagasi lükkafid. Tunc jeda olime meie ilka armsjad naabrid. Müüd on aga küll karta, et Mäe Jüri meiega enam ära ei lepigi.

T õ n u. Ja, ta olla jeda küll väga pahaks pannud, aga siisgi wõiks wõimalik olla, teda weel ära lepitada.

K a d r i. Kuulge, ma arwan küll hää nõuu leidnud olewat. Minu sünnipäew on tulewal tei-fipäewal, kutsume neid siis wõõrfile, ja siis joo sina, wanamees, Mäe Jüri terwiseks klaas weini.

R e i n. Mina? Klaas weini juua? Kudas sina jeda wõid mõelda?

T õ n u. Noh, nii väga paha see asi ka ei ole.

K a d r i. Ja kui sina sellega oma tütre õnnelikuks teed, siis ehk wõid ja jeda ometi teha.

T õ n u. Ka ei pruugiks sina juua, kuid ainult klaasid kofku tüüa ja näidata, et sina temale järele annad. Kes targem on, see annab ilka järele — ütleb wanaõna.

R e i n. Minugi pärast wõiks see sündida, aga meil ei ole mitte weini ega ka klaasifid.

K a d r i. Seda muretsen mina. Ma palun Mäe Mari käest pudeli weini, ja ta annab meile ka omad klaasid, muidugi mõista, ilma Jüri teadmata.

T õ n u. Siis tulewa teisipäewani. Sumal andku, et waenlastest sõbrad saaksiwad.

(Gesriie langed).

Teine waatus.

Mäe Jüri elumaja.

Esimene etendus.

Mari istub käsitöö juures. Mihkel astub sisse.

Mari. Kuule, Mihkel! Sina ehk mõiksid siin seda lõnga pidada, sest minu kerilauad ei ole käepärast.

Mihkel. Ja, ema, minul on aega, nii kaua, kui isa puhkab ja hohused söövad. Siis aga läheme heinu wedama. (Wõtab lõnga kätte päale, Mari kerib). Näüd aga luba minule, ema, seletada, mis ma eila õõsel unes nägin.

Mari. Räägi aga siis oma unenägu.

Mihkel. Ma nägin unes, et Kõo Mai meie aias talitas. Ta istutas taimesid ja lillesid meie aeda; need õitsiwad ime ilusasti. Päike järas taewa wõlwiil, mesilased jumisesiwad, paa-

hatesed peitasiwad, linnud laulsiwad; oli üks imeilias kewadene hommik. Sina käisid Maiega käitkäs ja awaldasid soowi, teda omale minijaks saada. Mai aga wastas: „See ei wõi sündida, sest minul on juba teine peidimees.“ Mina aga ehmatasin nii, et ma siis ülesse wirgusin. Noh, mammu, ludas sinule see unenägu meeldib?

Mari. Unenäod on unenäod, ja oleksid mõinud ehk ka midagi muud unes näha.

Mihkel. Aga üksigi unenägu ei oleks nii ilus olnud, kui selle unenäo alustus. Mis ja aga arwad ema, kui unenägu ilmsiks saab, aga nõnda, et Mai ei ajemel ja ütleb, ja et mina temast sinule ometi ühe ilusa ja hää minija teen?

Mari. (Asseb laeb rüppe langeda). Aga mis ja räägid, poeg? Kudas see võib sündida? — Sa tead ju, et sinu isa neid ja nemad meid wihtawad.

Mihkel. Maie ei wihta meid sugugi, seda ma tean, armas ema.

Mari. Aga kui Maie wanemad ja sinu isa ometi selle wastu on?

Mihkel. See'p see ongi, mis minule pääwalu teeb.

Mari. Roh, ära selle pärast oma pääd norgu lae, ehk ajad ja asjad paranewad. Olime ju enne hädad naabrid, aga kõige selle waenu ja wiha sünnitaja oli üksnes see klaas weini minu sünnipäeval. — Mai on hää laps, ja ta meeldib minule. Näüd mõid ja minna, kell on ju kaks ja ma ajan papa ka üles.

Mihkel. Ah, ema! Sa oled üks hullane ema! Ma tänan sind väga! (Süppab toast wälja).

Mari. (Teeb ühe kõrwaltse lahti ja hüüab): Jüri, Jüri! Tõuse üles, kell on ju kaks! (Etis läheb ära).

(Jüri tuleb kambriist tuppa, käib paar torda üle toa edasi tagasi, käeb selja pääl, siis istub laua juurde ja toetab pää käe najale. Tõnu astub sisse).

Teine etendus.

Jüri. Tõnu.

Tõnu. Tere hommikut!

Jüri. Tere hommikut!

Tõnu. Miks nii norus, Jüri! Ilm on ilus, wili kasvab silmanähtawalt. Kas ei mõiks saäl jautes rõõmus olla?

Jüri. Ja siiski on elus juhtumisi, mis õnnetuadmist õitsta ei lae ja südame rahu rikuvad.

Tõnu. Mis see peaks siis olema, mis sinu südame rahu rikub. On sinul ju üks tubli ja südi poeg, kellelt sa palju hädad mõid loota ja selle pääle kord tulewikus toetada mõid.

Jüri. Ja, see'p see ongi, kust minu lootused murja kipuvad minema. Ta olla endale päha võtnud iga tahes Rõõ Reinu tüdart kosida, ja saäl see ongi, kust üks õnnetuuse algus minu majasse kipub tulema.

Tõnu. Ja siis oleks küll paha lugu, kui õnne asemel õnnetus peaks kodu tulema, aga räägi ometi, miks pärast ja neid inimesi nii kardad ja wihkad.

Jüri. Mina ei wihkä kedagi, ja ometi on meie ja Rõõ perekonna wahel wihaween tekkunud, ja ühe naeruwäart wäikeste asja, ühe klaasi weini pärast! Ta kardab, et üks terwiseweiini klaas inimest juba põrgu tuleröõks teeb. Säärane kainuse hullustaja on minu naaber.

Tõnu. Ei, wana sõber, saäl sa teed ometi Reinule ülekohut. Toetama peaksite kainuse seltside ettemõtmisi ja nendega ühes alkoholi wastu töötama, kes inimeste sugule ju nii palju paha ja õnnetuust on toonud. Müts maha nende eest, kes kainust edendawad.

Jüri. Mina jätan küll oma mütsi veel päha. Alkoholi pruukimine on tuhandeid aastaid wana. Waimurikkad mehed on temast kui karastawast joogist rääkinud; Schiller kirjutas weinile waimustatud laulusid; Martin Luther lubas teda pruukida; kirikus pruugime weini Kristuse mälestuseks. — Sa nemad tahawad teda kuradi joogiks tembeldada!

Tõnu. Sa unustad aga ära, et igal asjal kõige wähem üks külge on, ja kui meie ei taha mitte ühetüljelised olla, siis peame iga asja mõlemast küljest waatama. Ühest küljest waadates võib alkohol ka küll ehk karastaw jook olla, aga teiselt poolt ei kahtle keegi, et ta kuradi joogiks on saanud, ja küll soowida oleks, et teda sugugi olemas ei oleks. Kui inimesed ju ennem oleks alkoholi põlgama hakanud, siis ei oleks ta mitte nii suureks inimese waenlaseks saanud. Glask Schiller veel meie päivil, kus alkoholi kahjulit külg nii väga päewawalgele on tulnud, siis ta wisjisti ei saaks neid waimustatud laulusid wiina jumalale laulma.

Jüri. Sellest kõigest ma jaan küll väga hästi aru, aga ma ei saa mitte aru, miks pärast kainlased neid alkoholi edendajaks nimetawad, kes

fasiinust püüawad, ehk vähemalt parajuses elawad kõigis oma elukombedes, sest sääraseft mõitfiwad teistele ka omast kõhast enim eestujuks olla.

Tõnu. Seda nad mõiwad ka, aga weel suuremaks eestujuks võib see teistele selles tükis olla, kes alkoholi sugugi ei pruugi. Ilmekslikud ei ole ju kainlased ka mitte, ja oleks küll soowida, et nad enam suurmeelsust ülesnäitaks, euam ühijust püüaks ja siis parema sihile jõnaks. Aga mina ei tahtnud mitte teie kohtumõistjaks heita, waid tahtsin ainult sinule seda nõuu anda. Kõõ Reinuga ära leppida.

Jüri. See ei ole enam mõimalik, sest ta põlgab mind ja tal on õigus, sest mina olen tema wastu ka mõnikord elsinud, ja kui ma ka temale andeks annaks, siis ei saaks tema minule ialgi andeks andma.

Tõnu. See on tõsi, et kerge see lepitus küll wiist ei ole, aga siiski on see mõimalik. Peame ainult sündsat aega ära ootama ja iga parajat filmapilkku tarwitama. (Mari tuleb sisse.)

...
...
...
...
...

Kolmas etendus.

Endised. Mari.

Mari. Kuule Jüri, ma toon sulle uudist.

Jüri. No puista oma undis wälja.

Mari. Rõo Kadri palub meid tulewa teisipäewa õhtuks oma sünnipäewale tulla.

Jüri. Seda veel parem! — Sina wõid küll minna, aga mina ei lähe.

Mari. Ei, pai papikene, sina tule ka ja wõtame ka Mihkli ühes.

Tõnn. Seda nõuu annaksin ka mina, mitte ühte hääd tahtmist tagasi lükata.

Jüri. Kudas see wõib lorida minna? —

Wõi soowite teie, et mina ka sääl nii teeksin, nagu Rõo Rein ülskord minu sünnipäewal, kus ta pahasel tujul meile selja pööras ja ära läks, ning sellega wihawaenu sünnitas.

Tõnn. Kuule Jüri, sa wõid ehk temale andeks anda.

Mari. Mõtle ometi meie poja tulewiku pääle. Noored inimesed peawad üksteisega läbi käima, ja Rõo Mai on hää tütarlaps.

Jüri. Mai wõib küll hää tüdruk olla, aga kuidas wõiwad lapsed endid armastuses ühen-

dada, kui wanemad wiha waenus elawad? Ma kuulsin, et Mihkel olla säält nii hästi kui wälja wiisatud. Riisama wõiks ehk meiega ka sündida, kui mina sinna tulen.

Tõnn. Seda ei sünni, ja kui sina temale andeks annad, siis saab tema sinule ka ehk andeks andma. Inimene on ekslik, ja minu kälimees ei ole ka mitte ilmeksimata, aga ta ei ole mitte paha inimene. Tule aga sinna, ja kui teie kokkuputumisest ka muud hääd tagajärge ei peaks olema, siis ometi jee suur põnewus saaks ära kustuma.

Jüri. Sinu hääst soowist saan ma küll aru, ja ma ei taha teda mitte tagasi lükata. Ma tulen teisipäewal Rõo talule, aga kui Rein mind jälle hakkab mõnitama, noomima ja alko-holi edendajaks nimetama, siis ma seda ei kuula, waid keeran ümber ja tulen tagasi.

Mari. Ole ikka hää, ja jää sinna, mis sääl aga ka ette peaks tulema.

(Gesriie tangeb.)

Kolmas waatus.

Räo Reinu elumajas. Tuba pidulikult sisse seatud, mõned küünlad põlewad laual.

Esimene etendus.

Rein istub järele mõtelles, pääd käe najale toetades.
Tõnu astub sisse.

Tõnu. No, wana kälimees, täna tulewad sinule siis kaua oodatud wõõrad.

Rein. Jah, wäga oodatud, aga ma lardan, et sest wõõrustest, mis sina naestega oled kokku sepiusenud, midagi hääd wälja ei tule. Ka ei usugi mina, et Mäe Jüri üleüldse siia tuleb.

Tõnu. See wõib küll ka olla, et ta siia ei tule, kui sina enne tema poole ei lähe. Aga kui tema ometigi peaks tulema, siis on see temast wäga ilus, et ta algust teeb, ja siis tee sina omalt poolt kõik, mis wõimalik.

Teine etendus.

Endised. Kadri tuleb sisse, weini-pudel ja kaks klaasi käes.

Kadri. Siin, minu herrad! Üks pudel weini ja siin kaks klaasi. Mäe Mari oli nii lahe ja andis nad minule hää meelega. Olewat hää wein, et sa proowi natukene, armas Rein!

Rein. Mina! — kes ma mitte elades ei ole weini-klaasi suu äärde pannud, pean nüüd just oma abikaasa soowi pääle weini jooma?

Kadri. Aga kui meie ainfa tütre õnn seda nõuab?

Tõnu. Ja kui hää naabrite sõprus selle klaasiga saab ühendatud? Sul 'pole ka tarwisgi juna, waid awalda ainult oma hääd tahtmist.

Rein. Wist hääd tahtmist alkoholi järele?

Tõnu. Ei, wa kälimees, seda ma küll ialgi sinult ega kelleltgi ei soowi, waid hääd tahtmist oma waenlasega leppida ja oma süüdi kahjatseda, kus ja teda oled pahandanud.

Rein. Jah, see on teine asi, ja sellel põhjusel tahaksin ma küll teie tahtmist täita, nii hästi see minul peaks korda minema. Siis pane, Kadri, see wein siia minu laua pääle. See on esimene ja Jumal andku, et ta ka wiimne kord minu majas oleks.

Kadri (paneb weini-pudeli ja klaasid laua pääle ja latab rätiku nende äle). Soo, nüüd ei ole nähagi, mis jääb all on. (Wäljast kuulub wõdraste liginemist, Kadri ehmatas ära.) Tulewad! jääb nad tulewadgi! (Päheb uste poole wastu, Tõnu ka.)

Kolmas etendus.

Endised. Süri, Mari ja Mästel astuvad sisse ja soowivad Kadri-le tema sünnipäevaks õnn. Siis astub Süri Reini juurde, kes veel laua juures seisab.

Süri. Tere õhtust, Rein!

Rein. Tere õhtust!

Süri. Loodan, et sinul midagi selle wastu ei ole, et täna oleme teie juurde tulnud.

Rein. Seda küll mitte. — Ja ma loodan — — et ka sina — — ei pahanda — — kui ma oma ehitust sinu wastu — — lahjatsen. — Kuule Süri, ma olen sind pahandanud, kui meie wiimast kord teil olime. (Vigineb aega pidi weinipudetti juurde ja walab siis weidi kiiresti weini sisse. Mõil waatavad imestades ja uudishimulikult.) Siis — luba — (annab Süri-le ühe klaasi weini ja wõtab teise klaasi oma kätte), et ma selle klaasi sinu terwiseks joon! (Küügis aega pidi, wenitades.)

Süri (imestades). Sina! Sina jood minu terwist, soowid minule hääd. Noh, siis ma õh-

werdan oma klaasi sinu ja minu terwiseks ja saadan ta sinna, kust teda enam keegi wälja ei too. (Wirutab oma klaasi weiniga nurka. Rein paneb imestades oma klaasi laua pääle, ja siis langewad mõlemad üksteisele ümber kaela.)

Kadri (rõõmuga.) Lapsed, lapsed!

Neljäs etendus.

Endised. Mari astub sisse. Mari tuleb ühelt poolt Mästliga, ja Kadri toob teiselt poolt Maie käetõrwal.

Kadri. Nüüd on teil oma luba ja oma tuba! (Mästel ja Mari langewad ümber kaela. Mari wõtab teise klaasi laua päält, walab weini läbi atna wälja ja paneb klaasi rahulisele laua pääle tagasi, nagu ei oleks midagi sündinud.)

Tõnu. Tänu Jumalale, kes inimeste lastele ühisust kingib. Mis jübidus ja oma diguse otsimine ei ole jaksanud teha, seda on nüüd wastastine järelandmine ja leplik waim sünnitanud ja wana ühisuse ja sõpruse jälle jallale seadnud. Loodame, et noore sugu armastus seda ühisust jäädawaks kinnitab.

Kadri. (Reinule). Alga papi, kui nüüd Maie! warrud saawad tulema, kas nad siis weiniga wõi ilma weinita saawad pühitsetud.

Rein. See saab siis nende asi olema, sest nad on ju mõlemad mõistlikud inimesed ja mina annan neile rõõmuga oma isaliku õnnistust.

Jüri. Ka mina, mu armjad lapsed, palun Jumalat, et ta Teile oma õnnistust kingiks. Olge lained ja mõistlikud. Suurmeelsus ja armastus mõjub enam, kui liialt oma õiguse otsimine ja sundus.

Mihkel ja Mai. Me täname, armjad wanemad.

Mihkel. Meie pühalitum püüdmine olgu teie auuks elada, armjad wanemad. (Kadri toob väikese potiga saunis juure roosi-sarnase lille ja annab Maiale.)

Kadri. Waata, Maiale, kui ilusasti su rooside nüüd on lahti läinud. (Mai murrab roosi ja paneb ta Mihtile rinda.)

Mihkel. Aga Maiale, kahju, et see roosikene närtsuma peab.

Mai. Eks ju kõik ei närtsi, mis elab. Ka mina tahan sinu rinnal elada ja üks kord närtstida. (Mai langeb Mihtli rinnale, ja siis laulab toor näitelawa taga: „Mu roosikene läinud lahti“. Kui koorilauljad ei ole, võib ta soolo laulda. Riisama võib selle mängu alustuses Maie osa mängija asemel üks teine laulda).

(Eesriie langeb.)

Mu roosike.

(Segafoor.)

Allegretto non troppo.

Mu roo-si-ke läin'd lah-ti mu

Mu roo-si-ke mu

at-nal arm-fas-ti, hää!

at-nal arm-fas-ti, hää!

mee-lel fau-a wah-ti find

mee-lel fau-a wah-ti find

mee-lel fau-a

mee-lel fau-a

ta-han hel-la-fe, find

ta-han hel-la-fe, find

wah-ti find

wah-ti find

wah-ti find ta-han,

ta-han, hel-la-fe,

ta-han, hel-la-fe,

ta-han, hel-la-fe,

hel-la-fe, find ta-han,

hel-la-fe, hel-la-fe.

hel-la-fe, hel-la-fe.

hel-la-fe, hel-la-fe.

hel-la-fe, hel-la-fe.

Mu roosike.

(Soolo klaveri taasmänguga.)

1. Mu roo - fi - ke läin'd

lah - ti mu al - nal arm - sa.

ti, hää! mee - lel lau - a

wah - ti sind ta - han, hel - la.

fe, sind ta - han,

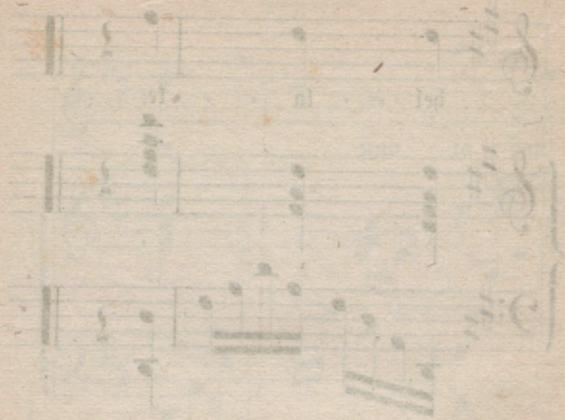
hel - la - te, it - dou

hel - la - te.

2. End rõõmu palju enam
 Veel tunneks minu rind,
 Kui minu kõige kenam
 Mu kõrval vaatleks sind.

3. Kui õit, mis pean nii kalliks,
 Võits talle murda ma —
 Ta armu ohvrit kalliks —
 Siis õnnis, õnnis ma!

Elise Ann.

2. Das Leben ist ein Traum,
Wach, wach, wach, wach,
Denn wenn ich schlaf,
Und träume, so ist das Leben.

3. Sei, sei, sei, sei,
Sei, sei, sei, sei,
Sei, sei, sei, sei,
Sei, sei, sei, sei,
Sei, sei, sei, sei,
Sei, sei, sei, sei.

Wach auf.

Kõidetud 10.dets.1980.

Siind 15 kop.

